

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Endothelial dysfunction and inflammation in diabetic nephropathy

Bus, P.

Citation

Bus, P. (2018, June 14). *Endothelial dysfunction and inflammation in diabetic nephropathy*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/63085>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/63085>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The following handle holds various files of this Leiden University dissertation:
<http://hdl.handle.net/1887/63085>

Author: Bus, P.

Title: Endothelial dysfunction and inflammation in diabetic nephropathy

Issue Date: 2018-06-14

Chapter 9

Curriculum vitae en Dankwoord

CURRICULUM VITAE

Pascal Bus is geboren op 25 januari 1990 in Groningen. In 2008 behaalde hij zijn VWO-diploma aan het Kamerlingh Onnes college in Groningen. Datzelfde jaar begon hij met de studie Biomedische Wetenschappen aan de Rijksuniversiteit Groningen. Tijdens zijn master Biomedische Wetenschappen heeft hij negen maanden aan de Universiteit van New South Wales in Sydney, Australië, een wetenschapsstage gelopen in het laboratorium van prof. dr. John Whitelock. Naast zijn master volgde hij het Master's Honoursprogramma van de Rijksuniversiteit Groningen. In 2013 begon hij in het Leids Universitair Medisch Centrum (LUMC) met zijn promotieonderzoek naar diabetische nefropathie onder begeleiding van dr. J.J. Baelde en prof. dr. J.A. Bruijn. De resultaten van dit onderzoek zijn beschreven in dit proefschrift. Tijdens zijn onderzoek presenteerde Pascal op verschillende congressen zijn onderzoek, onder andere op de American Society of Nephrology Kidney Week in Philadelphia (2014), San Diego (2015), Chicago (2016) en New Orleans (2017). Tijdens zijn onderzoek heeft Pascal meerdere congres- en onderzoeksbeurzen ontvangen van Stichting Preventie Diabetes. In 2018 zal Pascal zijn carrière vervolgen als postdoc onderzoeker in het laboratorium van dr. Sumant Chugh in Chicago.

DANKWOORD

Zoals een van mijn stellingen aangeeft ('No man is an Island'), heeft dit proefschrift niet tot stand kunnen komen zonder de hulp van velen. Een aantal mensen zou ik in het bijzonder willen noemen.

Hans Baelde. Al bij ons eerste gesprek voelde ik een bepaalde band met je, die heeft mogen groeien tot een mooie vriendschap. Bedankt voor het vertrouwen, je technische vaardigheden, de momenten van relativeren, de grappen.

Jan Anthonie Bruijn. Dank voor het creëren van een uitdagende en stimulerende omgeving waardoor ik mijn grenzen heb kunnen verleggen.

Jamie, Ramzi, en Arda. We hebben fantastische dingen meegemaakt de afgelopen jaren. Dank voor jullie wijsheid, steun en de harde grappen op de moeilijkere momenten. Jullie vriendschap is van onschatbare waarde.

Malu Zandbergen. Je doet alles om het leven van je vrienden beter te maken. Soms onder het motto 'het is mijn werk'. Ik heb tijdens mijn proefschrift altijd op jou kunnen bouwen en dit proefschrift is grotendeels aan jou te danken. Thanks for being you.

Professor van Es. Zowel op wetenschappelijk als op persoonlijk vlak heb ik altijd ontzettend genoten van onze gesprekken. Ik heb ontzettend veel respect voor u, en u heeft mij altijd enorm kunnen inspireren en motiveren.

Marion Scharpfenecker. Naast het feit dat jij ontzettend warm, fijn en grappig bent (wat hebben wij gelachen samen!), ben jij een enorme inspiratiebron op wetenschappelijk gebied en heb ik ontzettend veel van je geleerd.

Rosalie Bor, Louise Pierneef, Priscilla van der Wilk, Ellis de Vries en Dennis Schutter. Dank voor al jullie inzet en hulp tijdens mijn promotietraject.

Mijn vele co-auteurs. Hun ideeën en input hebben ervoor gezorgd dat alle onderzoeken in de huidige vorm in dit proefschrift hebben kunnen verschijnen.

Ron Wolterbeek, Ingeborg Bajema en Bart Hogewind. Jullie zijn altijd nauw betrokken geweest bij mijn onderzoek en jullie kennis was onmisbaar. Ook de overige mensen van de NePa groep ben ik zeer dankbaar: Emilie, Emma, Céline, Chinar, Cleo, Josephine, Kimberley, Ling, Manon, Maria, Rosanne, Sophie, Suzanne, Tessa (en iedereen die ik vergeet).

Mijn vader, moeder, en broer, die mij altijd hebben gesteund, gemotiveerd en in mij hebben geloofd.

Zoë. Je staat altijd voor mij klaar als ik je nodig heb. Jouw discipline en motivatie is inspirerend en je maakt me een beter persoon.

